

Udskriftsdato: 22. februar 2021

KEN nr 9771 af 13/10/2014 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 14-70-00700

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 13-70-00700

Pressenævnets kendelse i sag nr. 14-70-00700

Resumé

Indslag om institution bliver ikke behandlet igen

TV 2 omtalte institutionen Lyngbo. Pressenævnet udtalte kritik af TV 2. TV 2 mente, at der var forskel på den tekst, TV 2 skulle offentliggøre og Pressenævnets begrundelse. Nævnet finder ikke, at de to adskiller sig og afviser at genoptage sagen. Heller ikke socialtilsynets nye afgørelser fører til genoptagelse.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Efter § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsordenen for Pressenævnet træffer de medlemmer, der har afgjort en sag, også afgørelse vedrørende spørgsmålet om eventuel genoptagelse af sagen. Pressenævnet vil kunne genoptage behandlingen af en sag, hvis der fremkommer nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Nævnet kan tillige have pligt til at genoptage en sag, hvis der foreligger ikke uvæsentlige sagsbehandlingsfejl.

Af Pressenævnets kendelse fremgår det, at TV 2 burde have kontrolleret kilden [Medarbejderens] oplysninger yderligere. Der er således tale om, at nævnet i kendelsen kritiserer TV 2 for ikke at sikre, at oplysningerne fra kilden var korrekte. Pressenævnet kritiserede den ukritiske tilgang til [Medarbejderens] oplysninger, dvs. TV 2's manglende kildekritik, herunder ved mangelfuld forelæggelse for Lyngbo, da de fornødne fuldmagter ikke var til stede. Nævnet finder herefter ikke, at der er forskelligt indhold i den tekst, TV 2 skulle offentliggøre og Pressenævnets begrundelse og afgørelse (punkt 3 i kendelsen).

TV 2 er fremkommet med nye oplysninger om, at Socialtilsyn Øst ved afgørelse af 18. juni og 19. september 2014 har sat Lyngbo under skærpet tilsyn og udstedt en række påbud mod institutionen. Da de nye oplysninger ikke har væsentlig betydning for Pressenævnets afgørelse, kan de ikke føre til en genoptagelse af sagen.

Under henvisning til parternes korrespondance forud for klagen til Pressenævnet i marts 2014 og de efterfølgende henvisninger til denne korrespondance, navnlig i Lyngbos klage af 10. april 2014 til Pressenævnet og TV 2's svar af 7. maj 2014 til nævnet, finder Pressenævnet heller ikke, at der er begået sagsbehandlingsfejl ved, at nævnet den 21. august 2014 tog stilling til spørgsmålet om Lyngbos krav på genmæle.

Anmodningen om genoptagelse afvises.

TV 2 har anmodet om genoptagelse af Pressenævnets sag nr. 14-70-00640, som nævnet traf afgørelse i den 21. august 2014. Afgørelsen vedrørte en klage fra institutionen Lyngbo, der havde klaget over TV 2's omtale af institutionen.

1 Sagsfremstilling

I kendelsen hedder det:

”Pressenævnet bemærker indledningsvis, at den tidligere beboer på Lyngbo, [Beboeren], efter sit ophold på institutionen er blevet anbragt sammen med andre. Spørgsmålet om, hvorvidt han var visiteret i overensstemmelse med sine behov under opholdet på Lyngbo, henhører under forvaltningen og falder uden for

Pressenævnets kompetence. Nævnet tager stilling til, hvorvidt god presseskik er tilsidesat, og hvorvidt Lyngbo er berettiget til at få bragt et genmæle i relation til omtalen i TV 2 og på tv2.dk.

God presseskik

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesferringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare. Det følger af punkterne A.1 – A.3.

Kildekritik og kontrol af oplysninger

En del af TV 2s oplysninger hidrører fra den tidligere medarbejder på Lyngbo, [Medarbejderen]. [Medarbejderen] blev afskediget fra Lyngbo i oktober 2013. Uanset, det blev oplyst i indslaget i TV 2, at der var tale om en afskediget medarbejder, gav forholdet TV 2 anledning til at være kritisk over for hans oplysninger. Det samme gælder, når institutionen Lyngbo ikke kunne udtale sig om de konkrete beboere eller personalemæssige forhold som følge af tavshedspligt.

I artiklen og indslaget den 11. marts 2014 beskyldes Lyngbo for udadtil, herunder over for kommunen at give indtryk af, at beboeren [Beboeren] var mere behandlingskrævende, end hvad beboeren ifølge TV 2s oplysninger var. En opretholdelse af [Beboeren]s plejeniveau indebar blandt andet, at den samme personalebemanding fortsat var nødvendig.

Som eneste konkrete eksempel på den påståede praksis, henvises til et dokument, TV 2 har fået af [Medarbejderen], og som [Medarbejderen] læser op fra i tv-indslaget. Det oplyses, at dokumentet er en statusrapport for [Beboeren]. TV 2 har imidlertid ikke efterfølgende dokumenteret, at dette dokument fra 15. juni 2011 er anvendt som statusrapport eller som dokumentation over for kommunen. Rapporten er ikke underskrevet, men alene påført [Medarbejderen]s navn. Ifølge Lyngbo underskrives statusrapporter af institutionens leder eller souschef. [Medarbejderen] havde som teamleder ifølge Lyngbo ikke kompetence til at underskrive statusrapporter.

[Side 27 i kendelsen]

TV 2 har ikke fremvist en fuldmagt fra [Medarbejderen] eller [Beboeren], der gav Lyngbo tilladelse til at udtale sig om deres forhold. TV 2 måtte i hvert fald på baggrund af fuldmagten fra [Beboeren] til Københavns Kommune have været klar over, at forholdene var omfattet af tavshedspligt. TV 2 var også af Lyngbo den 11. marts 2014 kl. 15.01 gjort opmærksom på, at de som privatejet institution ikke var omfattet af fuldmagten til kommunen. Det forhold, at fuldmagterne ikke fremskaffes forværres af, at [Medarbejderen]s dokument er anvendt til at underbygge beskyldningerne, der ikke er dokumenteret på anden vis end gennem unavngivne kilders mundtlige udsagn.

Selvom privatejede institutioners forvaltning af offentlige tilskud har klar almen interesse, finder Pressenævnet, at TV 2 burde have sikret, at de fornødne fuldmagter fra [Medarbejderen] og [Beboeren] forelå, så Lyngbo kunne have udtalt sig om de konkrete forhold inden offentliggørelsen.

På baggrund af oplysningernes potentielt skadelige karakter, og da TV 2 heller ikke har anført årsager til, at oplysningerne skulle have en sådan nyhedsværdi, at offentliggørelsen ikke kunne afvente kontakt til navnlig [Beboeren], så den fornødne fuldmagt kunne indhentes, og TV 2s oplysninger kontrolleres ved forelæggelse for Lyngbo, udtaler nævnet kritik af TV 2s forelæggelse. Det forhold, at TV 2 løbende forsøgte at lave en interviewaftale med Lyngbo inden offentliggørelsen og allerede den 28. februar 2014 gjorde Lyngbo bekendt med den generelle kritik, ændrer ikke herved.

I indslaget og artiklen af 11. marts 2014 gengives Lyngbos mailsvar: ”Lyngbo overdriber ikke beboernes problemer bevidst.” Lyngbo havde i mailkorrespondancen med TV 2 besvaret et spørgsmål på to for-

skellige måder. Nævnet finder ikke grundlag for at kritisere, at TV 2 valgte det ene svar frem for det andet svar. Svarene havde samme mening.

Ifølge parternes oplysninger tog [Beboeren]s moder kontakt til TV 2 for at gøre opmærksom på, at hun ikke var enig i kritikken af Lyngbo. TV 2 undlod at bringe moderens vurdering. Sådan som sagen foreligger oplyst, er det ikke muligt at se, hvor ofte moderen besøgte [Beboeren], og om moderens vurdering derved kunne være relevant. På det foreliggende grundlag finder nævnet derfor ikke grundlag for at fastslå, at redaktøren af TV 2 har overskredet de vide rammer for at redigere mediet ved at udelade moderens vurdering. Det samme gælder en tidligere ansat i [Beboeren]s team, der ifølge Lyngbo var af en anden opfattelse end [Medarbejderen]. Nævnet udtaler ikke kritik.

Ifølge indslaget og artiklen af 11. marts 2014 boede [Beboeren] på en ø. Uanset, at der var tale om en grusgrav (med adgangsvej) – og ikke en ø – finder nævnet ikke, at den upræcise betegnelse, er tilstrækkelig grundlag til at udtale kritik.

Institutionens ansatte

Pressenævnet bemærker, at personer, der er idømt straf, har en straffeattest med tilførsler (en ikke ren straffeattest). Af en privat straffeattest fremgår tilførsler i op til fem år, afhængig af forseelsens karakter.

TV 2 siger i indslaget og skriver i artiklen af den 12. marts 2014, at en drabsmand og en bankrøver ”fik efter afsoning og uden nogen anden uddannelse job” på Lyngbo. Udsagnet må forstås som en oplysning om, at de kort tid efter endt afsoning blev ansat på Lyngbo. Lyngbo har oplyst, at de inden februar 2013 havde ansat én medarbejder, der ikke havde en ren straffeattest. Institutionen har ikke præciseret, om drabsmanden eller bankrøveren var identisk med medarbejderen, der ikke havde en ren straffeattest. Det er heller ikke oplyst, om Lyngbo var bekendt med de tidligere straffedomme.

Sådan som sagen foreligger oplyst, har nævnet ikke mulighed for at vurdere, hvor tæt på afsoningen drabsmanden og bankrøveren blev ansat. Der foreligger ikke oplysninger om, at de inden ansættelsen havde en relevant socialpædagogisk uddannelse, og nævnet finder på denne baggrund ikke tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af udsagnet. Det forhold, at i hvert fald den ene medarbejder efter ansættelsen modtog pædagogisk uddannelse, kan ikke føre til et andet resultat.

Pressenævnet finder ikke – ud over ovennævnte forhold – i øvrigt grundlag for at fastslå, at god presseskik er tilsidesat ved tv-indslagene eller artiklerne.

[Side 30 i kendelsen]

Genmæle

Det fremgår af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at en anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Under henvisning til det ovenfor anførte under god presseskik finder Pressenævnet, at beskyldningen i artiklen og udsendelsen den 11. marts 2014 om, at Lyngbo i statusrapporter beskrev episoder mere voldsomme, end de var, ikke er dokumenteret som utvivlsomt rigtige. Da de samtidig er egnet til at påføre Lyngbo skade af betydning, er Lyngbo berettiget til et genmæle over for dette forhold. Det forhold, at Lyngbos korte kommentar, at institutionen ”overdriver ikke beboernes problemer bevidst”, er citeret, kan ikke føre til et andet resultat.

De øvrige forhold, som anført i genmæleteksterne af 17. og 18. marts 2014 er derimod enten korrekte eller ikke egnede til at påføre Lyngbo skade af betydning, og institutionen er derfor ikke berettiget til et genmæle over for de udsagn.

I medfør af medieansvarslovens § 49, jf. retningslinjerne i lovens § 39, pålægges den ansvarshavende redaktør af TV 2 at offentliggøre følgende:

[Side 31 i kendelsen]

”*Speak*:

TV 2 omtalte tilbage i marts forholdene på institutionen Lyngbo som ligger ved Kalundborg. Omtalen har fået kritik af Pressenævnet, som har pålagt os at oplyse følgende:

En tidligere ansat på institutionen Lyngbo oplyste i indslagene, at Lyngbo overfor kommunen gav indtryk af, at en beboer var mere plejkrævende, end han reelt var. Det skulle angiveligt være sket for at kunne beholde ham og dermed indtægten fra kommunen.

Pressenævnet understreger, at påstandene er af en karakter, så de burde have været forelagt Lyngbo til udtalelse. Det har imidlertid ikke været muligt, fordi TV 2 hverken havde indhentet fuldmagter fra beboeren eller den tidligere ansatte. Lyngbo kunne derfor ikke udtale sig om de konkrete forhold på grund af sin tavshedspligt.

Pressenævnet fastslår også, at fordi udtalelserne kom fra en medarbejder, der var blevet fyret, skulle TV 2 have været særligt kritisk overfor hans oplysninger. I udsendelsen læste den tidligere ansatte op fra et dokument og fortalte, at det var en statusrapport til kommunen. Men det pågældende dokument har efterfølgende vist sig ikke at være underskrevet. Ifølge Lyngbo havde den fyrede medarbejder heller ikke kompetence til at underskrive statusrapporter og sende dem til kommunen.

Lyngbo selv afviser, at beboernes problemer er blevet overdrevet for at forlænge beboeres ophold på institutionen.”

Den ansvarshavende redaktør af tv2.dk pålægges at offentliggøre følgende:

”[Rubrik]

Pressenævnet kritiserer TV 2’s Lyngbo-artikel

[Side 32 i kendelsen]

[Underrubrik]

Pressenævnet kritiserer TV 2 for ikke at undersøge dokumentationen ordentligt i nogle indslag og artikler vedrørende institutionen Lyngbo.

[Tekst]

TV 2 omtalte tilbage i marts forholdene på institutionen Lyngbo. En tidligere ansat på institutionen Lyngbo oplyste, at Lyngbo overfor kommunen gav indtryk af, at en beboer var mere plejkrævende, end han reelt var. Det skulle angiveligt være sket for at kunne beholde ham og dermed indtægten fra kommunen.

Pressenævnet understreger, at påstandene er af en karakter, så de burde have været forelagt Lyngbo til udtalelse. Det har imidlertid ikke været muligt, fordi TV 2 hverken havde indhentet fuldmagter fra beboeren eller den tidligere ansatte. Lyngbo kunne derfor ikke udtale sig om de konkrete forhold på grund af sin tavshedspligt.

Pressenævnet fastslår også, at fordi udtalelserne kom fra en medarbejder, der var blevet fyret, skulle TV 2 have været særligt kritisk overfor hans oplysninger. I udsendelsen læste den tidligere ansatte op fra et dokument og fortalte, at det var en statusrapport til kommunen. Men det pågældende dokument har efterfølgende vist sig ikke at være underskrevet. Ifølge Lyngbo havde den fyrede medarbejder heller ikke kompetence til at underskrive statusrapporter og sende dem til kommunen.

Lyngbo selv afviser, at beboernes problemer er blevet overdrevet for at forlænge beboeres ophold på institutionen.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk”

Pressenævnet bemærker, at nævnet i sin årsberetning for 2005 præciserede praksis vedrørende offentliggørelse på internettet. En kendelse bør bringes i mediet i en periode, der svarer til den tid, i hvilken den påklagede artikel har været bragt, og der bør oprettes et link til kendelsen fra artiklen, hvis denne fortsat bringes på hjemmesiden.”

TV 2 offentliggjorde Pressenævnets kendelse på tv2.dk den 29. august 2014 og oplæste kendelsen på tv-kanalen TV 2 den 1. september 2014.

Yderligere oplysninger

Forud for den oprindelige klage til Pressenævnet skrev Lyngbo og TV 2 sammen. Lyngbo anmodede således ved e-mail af 17. marts 2014 kl. 16.55 og kl. 17.03 samt 18. marts 2014 TV 2 om at få ”dementet” eller bragt et ”genmæle” over for to nyhedsindslag og to artikler. I de to e-mails 17. marts 2014 kl. 17.03 og den 18. marts 2014 var formuleret udkast til ”berigtigelse”.

TV 2 afviste den 20. marts 2014 genmæleanmodningerne. Af TV 2’s svar fremgår følgende afsluttende bemærkning: ”På denne baggrund må TV 2 Nyhederne afvise kravet om et dementi.”

Lyngbo indbragte herefter TV 2s svar for Pressenævnet. Af Lyngbos klage af 10. april 2014 til nævnet fremgår blandt andet følgende:

”[...]

Lyngbo har tidligere fremsendt klager om disse med krav om genmæle til TV 2. TV 2 har den 20. marts 2014 pr. mail afvist alle klager, på nær en enkelt, som omtales under punkt 2.

[...]”

Pressenævnet anmodede ved brev af 23. april 2014 TV 2 om en udtalelse til Lyngbos klage. TV 2 svarede ved brev af 7. maj 2014 blandt andet følgende:

”[...]

TV 2 fastholder i det hele sit svar af 20. marts 2014.

Lyngbos klage til Pressenævnet giver anledning til følgende yderligere bemærkninger:

[...]”

2 TV 2s synspunkter

TV 2 har ved brev af 17. september 2014 anført følgende til støtte for anmodningen om genoptagelse:

”TV 2 har modtaget kendelse i sagen og har bragt Pressenævnets kritik på TV 2.

TV 2 finder kendelsen kritisabel og anmoder om, at Pressenævnet genbehandler sagen.

TV 2 læser kendelsen således, at TV 2 ikke får selvstændig kritik for manglende kildekritik overfor [Medarbejderen], eller for i indslaget at bringe ukorrekte oplysninger om den statusrapport, som [Medarbejderen] læste op fra i indslaget.

TV 2 læser kendelsen således, at TV 2 alene får kritik for ”... TV 2s forelæggelse” jf. kendelsen side 27 nederst. Pressenævnet begrundet den utilstrækkelige forelæggelse (manglende fuldmagt) med, (1) at der var tale om oplysninger af potentielt skadelig karakter, (2) at oplysningerne kom fra en tidligere medarbejder, og (3) at [Medarbejderen]s dokument, der ikke blev dokumenteret på anden vis end gennem uanvendte kilders udsagn, blev anvendt til at underbygge beskyldningerne.

Den speak og tekst, som TV 2 blev pålagt at offentliggøre efterlader imidlertid det indtryk, at TV 2 fik kritik for flere forhold udover ”utilstrækkelig forelæggelse”.

I kendelsen side 31 og 33 [rettelig side 32] anføres [teksterne TV 2 skal offentliggøre henholdsvis i TV 2 og på tv2.dk]:

”Pressenævnet fastslår også, at fordi udtalelserne kom fra en medarbejder, der var blevet fyret, skulle TV 2 have været særligt kritisk overfor hans oplysninger.”

og

”I udsendelsen læste den tidligere ansatte op fra et dokument og fortalte, at det var en statusrapport til kommunen. Men det pågældende dokument har efterfølgende vist sig ikke at være underskrevet. Ifølge Lyngbo havde den fyrede medarbejder heller ikke kompetence til at underskrive statusrapporter og sende dem til kommunen.”

Det er TV 2s opfattelse, at de to nævnte citater er overflødige samt unødvendige og uberettiget sår tvivl om TV 2s kilde [Medarbejderen], da der ikke udtales kritik for utilstrækkelig kildekritik eller for ukorrekte oplysninger. TV 2 har endvidere aldrig påstået, at [Medarbejderen] havde kompetence til at underskrive statusrapporter. TV 2 pålægges dermed at dementere et forhold, som TV 2 slet ikke var uenig i eller har påstået, og TV 2 finder, at formuleringen er forkert.

I øvrigt er TV 2 uforstående overfor Pressenævnets bemærkninger i kendelsen side 30 om, at Lyngbo er berettiget til et genmæle, idet Lyngbo i sin klage til Pressenævnet ikke klagede over TV 2s afvisning af at bringe deres genmæle. TV 2 har således heller ikke behandlet spørgsmålet om genmæle i klagesagen for Pressenævnet.

Endelig gør TV 2 Pressenævnet opmærksom på, at i forlængelse af TV 2s dækning af Lyngbo-sagen, har Socialtilsyn Øst den 20. juni 2014 placeret Lyngbo under skærpet tilsyn og rettet en skarp kritik mod stedet. Tilsynets rapport er vedlagt nærværende brev.”

Til brug for anmodningen om genoptagelse har TV 2 medsendt Socialtilsyn Østs *”Afgørelse om påbud og skærpet tilsyn”* af 18. juni 2014 vedrørende Lyngbo. Af påbuddet fremgår følgende:

”[...]

Skærpet tilsyn

Det skærpede tilsyn træder i kraft 2 dage efter dateringen af afgørelsen og har udløb 3 måneder senere. Socialtilsyn Øst kan forlænge det skærpede tilsyn, hvis betingelserne herfor fortsat er opfyldt.

[...]

Socialtilsyn Øst udsteder følgende påbud:

- Der skal ske en faglig opkvalificering af Lyngbos personale, således, at der er relevant faglig viden og ekspertise i samtlige teams.

- Der skal ske en faglig opkvalificering af Lyngbos ledelse.

- Der skal generelt ansøges om, at tilbuddets fysiske rammer godkendes.

- Adressen [vejnavn og husnummer], Svebølle lever ikke op til Tilsynets krav til de fysiske rammer i forbindelse med et pædagogisk botilbud. Der skal findes en bedre egnet fysisk ramme, som også er godkendt af andre relevante myndigheder.

- Der skal fremsendes et revideret budget, som er godkendt af bestyrelsen.

[...]

TV 2 har herudover sendt kopi af Socialtilsyn Østs *”Afgørelse om påbud og fortsat skærpet tilsyn”* af 19. september 2014. Af afgørelsen fremgår blandt andet følgende:

”[...]

Afgørelse

Socialtilsynet træffer afgørelse om, at forlænge det skærpede tilsyn med påbud vedr. flere af Kvalitetsmodellens temaer, idet Socialtilsyn Øst ikke finder at der i de forgangne tre måneder er præsteret resultater, der kan begrunde ophævelse af det skærpede tilsyn.

Skærpet tilsyn

[...]

Det skærpede tilsyn udløber 3 måneder senere dvs. d. 20. december 2014.

Socialtilsyn Øst kan herefter forlænge det skærpede tilsyn, såfremt betingelserne herfor fortsat er opfyldt.

[...]"

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget: Martin Lavesen, Inger Bach, Ulrik Holmstrup og Karsten Kolding.

Efter § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsordenen for Pressenævnet træffer de medlemmer, der har afgjort en sag, også afgørelse vedrørende spørgsmålet om eventuel genoptagelse af sagen. Pressenævnet vil kunne genoptage behandlingen af en sag, hvis der fremkommer nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Nævnet kan tillige have pligt til at genoptage en sag, hvis der foreligger ikke uvæsentlige sagsbehandlingsfejl.

Af Pressenævnets kendelse fremgår det, at TV 2 burde have kontrolleret kilden [Medarbejderen]s oplysninger yderligere. Der er således tale om, at nævnet i kendelsen kritiserer TV 2 for ikke at sikre, at oplysningerne fra kilden var korrekte. Pressenævnet kritiserede den ukritiske tilgang til [Medarbejderen]s oplysninger, dvs. TV 2's manglende kildekritik, herunder ved mangelfuld forelæggelse for Lyngbo, da de fornødne fuldmagter ikke var til stede. Nævnet finder herefter ikke, at der er forskelligt indhold i den tekst, TV 2 skulle offentliggøre og Pressenævnets begrundelse og afgørelse (punkt 3 i kendelsen).

TV 2 er fremkommet med nye oplysninger om, at Socialtilsyn Øst ved afgørelse af 18. juni og 19. september 2014 har sat Lyngbo under skærpet tilsyn og udstedt en række påbud mod institutionen. Da de nye oplysninger ikke har væsentlig betydning for Pressenævnets afgørelse, kan de ikke føre til en genoptagelse af sagen.

Under henvisning til parternes korrespondance forud for klagen til Pressenævnet i marts 2014 og de efterfølgende henvisninger til denne korrespondance, navnlig i Lyngbos klage af 10. april 2014 til Pressenævnet og TV 2's svar af 7. maj 2014 til nævnet, finder Pressenævnet heller ikke, at der er begået sagsbehandlingsfejl ved, at nævnet den 21. august 2014 tog stilling til spørgsmålet om Lyngbos krav på genmæle.

Anmodningen om genoptagelse afvises.

Afgjort den 13. oktober 2014